

РЕШЕНИЕ

№ 20004

гр. София, 21.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1477** по описа за **2026** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по повод подадена касационна жалба от Директор на ТД на НАП С. чрез юрк К. – главен юрисконсулт, срещу Решение № 4332 от 30.11.2025г. по НАХ дело №9176/2025г. на СРС, с което е отменено Наказателно постановление №825965-F817145 от 08.05.2025г.

С жалбата се иска отмяна на оспорения акт, като се твърди, че НП е правилно и законосъобразно, а решението е постановено в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Счита, че неправилно съдът е приел, че НП е издадено при нарушаване на процедурата. Неправилен бил изводът на съда, че като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 11, ал.1 от Закона за статистиката на вътрешнообщоностаната търговия със стоки от отвенения с ДВ, бр. 29.05.2012г. Действащият към момента на извършване на деянието Закон е този, приет именно с посоченото изменение. Моли за отмяна на решението.

В провденото съдебно заседание касаторът се представлява от юрк Б. с редовно пълномощно.

Ответникът „МЕ-АДС услуги за петролни и геотермални полета промишленост и търговия“ ООД, Български клон, С. не изпраща представител.

Представителят на СГП заявява становище за основателност на подадената жалба.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от заинтересована страна и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява и основателна, при съобразяване на следното:

СРС е приел следното от фактическа и правна страна:

При извършена на 18.03.2025г. в офис „В.“ при ТД на НАП С. е констатирано, че за проверявания референтен период – месец февруари 2025г., от дружеството не е подадена в срок Интрастат декларация за поток Вътресъюзен внос до 14-то число на месеца, следващ референтния период – 14.02.2025г. В тази връзка до дружеството била изпратена покана с изх. № 1016191/18.03.2025г. за подаване на Интрастат декларация за поток Вътресъюзен внос и за съставяне на АУАН. Същата е подадена и приета без забележки на 19.03.2025г. с протокол № 27031.

Нарушението е извършено, след като жалбоподателят е бил предупреден по реда на чл. 28 ЗАНН на 21.11.2024г. с Предупреждение № 798456 – F794410/21.11.2024г. На жалбоподателя, във връзка с горното, на основание чл. 17 ал.1 ЗСВТС е издаден АУАН сер. АН № F817145 издаден на 07.04.2025г., както и НП № 825965 – F817145 от 08.05.2025г.

При така установената фактическа обстановка, съдът приел за безспорно доказано, че дружеството, осъществяващо вътресъюзна търговия със стоки, е било длъжно да декларира данни за вътресъюзния износ и вътресъюзния внос на съюзни стоки, които не са обект на митническа декларация, в системата "Интрастат" по чл. 6, ал. 1 от ЗСВТС. Посочените Интрастат декларации, по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗСВТС, са месечни. В качеството си на Интрастат оператор, жалбоподателят е бил задължен, по смисъла на чл. 11, ал. 1 от действащия към момента на извършване на нарушението ЗСВТС, да подава Интрастат декларация до 14 о число на месеца, следващ референтния период. Съобразно фактите по делото безспорно е доказано, че за референтния период - месец февруари 2025г., дружеството е подало Интрастат декларация за поток Вътресъюзен внос на 19.03.2025г., или 5 дни след изтичане на срока по чл. 11 ал.1 от ЗСВТС, поради което изводът на административно – наказващият орган, че е осъществено нарушение на разпоредбата е правилен.

Съдът обаче приел, че са налице предпоставки НП да бъде отменено.

На първо място бил налице формален порок в АУАН – допусната е грешка при посочване на задължителен реквизит, което съставлява нарушение на разпоредбата на чл. 42 ал.1, т. 5 ЗАНН. В акта, посоченото основание е чл. 11 ал. 1 от отменения Закон за статистиката и вътрешнообщностната търговия със стоки, която разпоредба урежда кои са компетентните органи по осъществяването на статистическа дейност за вътрешнообщностната търговия със стоки. Това обстоятелство ограничавало възможността за конкретизиране на нарушената норма с описаното в акта деяние. Допуснатият порок е неотстранен и при съставянето на НП. По този начин АНО е нарушил разпоредбата на чл. 57 ал.1, т. 6 от ЗАНН като погрешно е посочена нарушената разпоредба.

На следващо място съдът приел, че АНО не е спазил разпоредбата на чл. 27 ЗАНН, съгласно която при определяне на наказанието, следва да се вземе предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. В случая нарушението е с по-ниска степен на обществена опасност, тъй като жалбоподателят не е бил санкциониран за други нарушения на изискванията на установения правен ред в Република България, в това число на данъчното, социално – осигурителното и трудовото законодателство, както и доколкото не се касае въобще за неподаване на Интрастат декларация, а за подаване на същата със закъснение, което е от 5 дни и не може да се приеме в никакъв случай за значително. Така мотивиран, съдът е отменил НП.

Настоящият състав на АССГ намира, че при постановяване на решението неправилно е приложен материалният закон.

Не е спорно, че дружеството е осъществило нарушението, изразяващо се в неподаване на

декларация в срок, а с 5 дни по –късно от предвиденото в закона.

Съдът е приел, че посочената като нарушена норма е отменения Закон за статистиката на вътрешнообщностната търговия със стоки, без да изложи аргументи за това. Напротив, в действащия и към датата на извършване на нарушението Закон за статистиката на вътрешнообщностната търговия със стоки, ДВ, Обн., ДВ, бр. 40 от 29.05.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., изм. и доп., бр. 61 от 2.08.2022 г., именно нормата на чл.11, ал.1, визирана от органа предписва задължението за подаване на декларации в посочения срок.

Не е налице и маловажност на деянието. Маловажен случай е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юрисидическо лице към държавата или общината, с оглед липсата или незначителността на вредните последици, или с оглед други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този тип. В настоящия случай е налице формално нарушение, такова на просто извършване, при форма на деянието – бездействие. В случая фактическият състав на нарушението не включва вредни последици, поради което следва да се съобрази наличието на някакви смекчаващи обстоятелства, които обосновават по-ниска степен на обществена опасност. В случая е налице предходно нарушение, за което лицето е получило предупреждение, поради което не са налице смекчаващи обстоятелства, които да обуславят приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Съдът обаче отчита, че се касае за нулева декларация, която е подадена, макар и след срока, поради което намира, че следва наложеното наказание да бъде намалено. Съгласно чл. 17 от Закона за статистиката на вътрешнообщностните доставки имуществените санкции за от 500 до 5000 лева. За настоящия случай, с оглед наличието на предходно идентично нарушение, съдът приема, че достатъчна за постигане на възпитателен и превантивен ефект е имуществена санкция от 1000 лева в разностойността им в евро.

Воден от горното, АССГ, XXVII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4332 от 30.11.2025г. по НАХ дело №9176/2025г. на СРС, с което е отменено Наказателно постановление №825965-F817145 от 08.05.2025г. на Директор на ТД на НАП С., като вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление №825965-F817145 от 08.05.2025г. в частта, в която е наложено наказание имуществена санкция 3000 в имуществена санкция от 1000 лева, дължими в равностойността им в евро.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ